

همکاری مشترک جنبش صلح و اتحادیه های کارگری آلمان

سه‌شنبه ۲۳ شهریور ۱۳۸۹ - ۱۴ سپتامبر ۲۰۱۰

بیرون رفتن از افغانستان - توقف تهدیدات بر علیه ایران
AG Friedensforschung

برگردان ناهید جعفرپور

کاسل: جنبش صلح و اتحادیه های کارگری آلمان مشترکا در اول سپتامبر امسال آکسیون های بیشماری را در سرتاسر آلمان بر علیه جنگ افغانستان و تبدیل شدن ارتش آلمان به ارتش تهاجمی و همچنین بر علیه مارش نازی ها انجام دادند.

شورای صلح آلمان در روز اول سپتامبر روز ضد جنگ، اعلام نمود که همکاری سیاسی اتحادیه های کارگری و جنبش صلح در آلمان سال ها است که به اندازه امثال این همه گسترده نبوده است.

بیش از 150 تجمع در سرتاسر آلمان دلیل روشنی است برای اعتراض رو برشد مردم آلمان بر علیه جنگ و عملیات تسلیحاتی دولت آلمان. روز اول سپتامبر سنتا روزی است که ارتش آلمان در جنگ جهانی دوم به لهستان حمله نمود و از آن زمان این روز بعنوان روز ضد جنگ نامیده شده است. در این روز جنبش صلح و اتحادیه های کارگری در سرتاسر آلمان تجمع ها و آکسیون هائی را (سخنرانی ، تظاهرات، گردهمائی، تحصن و...) برگزار می نمایند.

در فراخوان اتحادیه کارگری آلمان مرکز ثقل خواسته های جنبش صلح مطرح گردیده است: " هرگز جنگی دیگر! هرگز فاشیستی دیگر! نه به عملیات نظامی در خارج از کشور! "

جنگ افغانستان خواست محوری بیشماری از تجمع های این روز است و اتحادیه ها و جنبش صلح خواهان خاتمه جنگ و خروج فوری ارتش آلمان از افغانستان بوده تا بدینوسیله بازسازی این کشور میسر گردد. در یکی از فراخوان های مشترکی که تابستان از سوی سازمان های بزرگ صلح آلمان داده شد آمده است که: " جنگ را در افغانستان پایان دهید و برای بازسازی کشور یاری رسانید ". این فراخوان برای جمع آوری امضا در اختیار افکار عمومی قرار گرفت.

مخالفین جنگ می خواهند از این طریق رد جنگ در میان مردم به صدائی قدرتمند تبدیل گردد.

بسیاری از گروه ها و سازمان های صلح در اول سپتامبر امسال در جهت بزرگداشت قتل عام یکسال پیش در کندوز، آکسیون هائی برگزار نمودند. در تاریخ 4 سپتامبر 2009 بفرمان یک افسر آلمانی دو تانکر نفتی در نزدیکی کندوز بمباران شدند که در اثر این بمب باران و انفجار تانکر ها 140 نفر جان خویش را از دست دادند. در میان کشته

شدگان حداقل 100 غیر نظامی وجود داشت. در بیانیه ای از جنبش صلح برای بزرگداشت قربانیان این روز آمده است که: ارتش آلمان از طریق تصمیمات غیر مسئولانه دولت و مجلس آلمان همواره عمیق تر در جنایات در افغانستان فرو می رود. جنایاتی که باعث کشته شدن غیر نظامیان بیگناه هم می گردد. دولت آلمان با افزایش سربازان در افغانستان به شدت و قدرت عملیات جنگی در افغانستان یاری می رساند".

در تاریخ 4 سپتامبر در بیشماری از شهرهای آلمان تحصن‌هایی به یادبود قربانیان کندوز برگزار گردید. در فراخوان بزرگداشت کشتار کندوز آمده است که " به مردن بیهوده در افغانستان خاتمه دهید! همچنین جنبش صلح آلمان خطر وارد شدن به جنگی دیگر را گوشزد نموده و می گوید که بسیاری از مجامع پر نفوذ غربی بخصوص در آمریکا و اسرائیل از جنگی بر علیه ایران نترسیده و برای جلوگیری از یک چنین ماجراجویی دیگری باید به موقع ابزار را از دست آنها بیرون آورد.

هر کسی که به واقع خواهان این است که ایران تسلیحات اتمی نداشته باشد، باید تلاش کند تا تصمیم کنفرانس نیویورک برای "منع گسترش تسلیحات اتمی" به تاریخ ماه مه 2010 اجرا گردد؛ خاورمیانه باید به محدوده آزاد از تسلیحات اتمی تبدیل گردد. اسرائیل هم به این قاعده تعلق دارد و باید از 250 کلاهک اتمی تخمین زده اش خداحافظی نماید.

وزیر دفاع آلمان با طرح اصلاح رادیکال در ارتش آلمان نه تنها انتقاد برخی از احزاب دولتی و همچنین اتحادیه ارتش را برانگیخت بلکه جنبش صلح و اتحادیه های کارگری آلمان هم با اعتراضات قدرتمند بر علیه آن برخاستند.

در بیانیه اتحادیه کارگری " د گ ب " آمده است که: " ما از دولت و احزاب می خواهیم که از تغییر ارتش آلمان به عنوان ارتشی که در سرتاسر جهان عملیات نظامی فعال انجام می دهند، جلوگیری نمایند". شورای صلح و به همراهش تعداد بسیار زیادی از سازمان های محلی و منطقه ای صلح نه تنها تغییر ارتش را به یک ارتش تهاجمی رد می کنند بلکه برای قانون نظام وظیفه هم قطره ای اشک نمی ریزند. چرا که قانون نظام وظیفه تا کنون تنها بعنوان محل تغذیه ای برای به خدمت گرفتن سربازان ارتش عمل نموده است. بقول اتحادیه کارگری " د گ ب " دیگر مدتهاست که نظام وظیفه ضمانتی برای حفظ تصویر شهروندان یونی فورم پوش نیست".

جنبش صلح بخصوص فراخوان 4 سپتامبر نازی های قدیمی و نئونازی ها در دورتموند را برای یک روز "ملی ضد جنگ" تحریک آمیز می خواند و بیان می کند که در مقابل این عمل یک مقاومت دمکراتیک ضروری است. در این رابطه جنبش صلح از آکسیون که در دورتموند بر علیه مارش نازی ها انجام پذیرفت با این امید واری که این آکسیون بتواند از مارش قهوه ای ها جلوگیری کند، پشتیبانی نمود. در واقع این کار

نازی ها اوج ریاکاری است. آنهم از سوی کسانی که به لحاظ دلایل ایدئولوژیکی همواره جنگ طلب بوده اند و حال می خواهند اینطور نشان دهند که آنها به نحوی با جنبش ضد جنگ موافقند. لذا نباید گذاشت که این مانور های گول زننده و ریاکارانه موفق گردند.